

EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a

Anul școlar 2020 – 2021

Limba și literatura română

Testul 3

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I

(70 de puncte)

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde cerințelor formulate.

Textul 1

ACTUL I SCENA 5

DECEBAL, GENA*, apoi DINU

GENA: Hai să facem lecțiile, că pe urmă am treabă... (*Se instalează amândoi la masă.*) Ce-ai mâine?
DECEBAL: Mâine?... Am... am... am ora-ntâi cântatul, ora a doua gimnastica, ora a treia caligrafia și, după prânz, am desenul și... și...
GENA: Și mai ce?
DECEBAL: Și purtarea...
GENA: Bun! Dar poimâine ce ai?
DECEBAL: Poimâine n-am nimic, că e duminică.
GENA: Atunci să ne facem lecțiile pentru luni... Ce v-a dat la aritmetică?
DECEBAL: Ne-a dat tot problemele alea pe care le-am mai avut...
GENA: Le-ai scris?
DECEBAL: Da.
GENA: Ia dă caietul încoace, să vedem... (*Decebal îi dă un caiet.*) Unde sunt scrise?
DECEBAL: Pe caietul celălalt, că ăsta e nou. Ieri mi l-am cumpărat.
GENA: Și cel vechi unde e?
DECEBAL: L-am uitat la școală... (*Se aude o bătaie sfioasă în ușă.*)
GENA: Cine e? (*Se duce de deschide.*) A! Domnu' Dinu! (*Se emoționează.*)
DINU: Sărut mâna. Vă deranjez?
GENA: Deloc... Poftiți, domnule Dinu... (*Cu un gest de cochetărie modestă își scoate șorțul și-l ascunde repede sub sulul canapelei.*)
DINU (*stingerit, nu poate ascunde că tot ce spune e minciună și că adevăratul scop al vizitei sale e Miza*): Am venit să spui numai două vorbe lui Traian și plec...
GENA: Traian a plecat în oraș...
DINU: De mult? Poate îl pot ajunge...
GENA: Imposibil... A plecat de-un ceas...
DECEBAL: Ăăăăă! Auzi că de un ceas! Nici de zece minute n-a plecat.
DINU: Nu v-a spus unde se duce?
GENA: Nu...
DINU: Atunci, n-aș vrea să vă deranjez... (*Gest spre masa cu cărți.*)
GENA: Nu ne deranjezi deloc... Tocmai terminaserăm să ne facem lecțiile. (*Decebal e radios.*) Cred că Traian se-ntoarce dintr-un moment în altul...
DECEBAL: Minte! A spus că nici nu vine la masă...
GENA: N-ai auzit tu bine... Trebuie să vie... la loc, domnule Dinu...
DINU: Mulțumesc... (*Se așază.*)
GENA: Îți dau voie să te duci la joacă... Un ceas...
DECEBAL: Și lecțiile când mi le fac? Am ora-ntâi aritmetica, ora a doua istoria, ora a treia geografia și după-masă am gramatica și intuiția...
GENA: Lasă, lasă... nu mai fi așa de silitor, să-ți faci lecțiile de azi pentru luni... Pentru azi ai învățat destul... [...]
(*Decebal iese.*)

Tudor Mușatescu, *Titanic vals*

*Gena – sora lui Decebal

Textul 2

La școală, lucrurile mergeau târâș-grăpiș. Punctul meu forte era citirea, punctele slabe – caligrafia și vioara. Dar episodul cel mai important a fost, fără niciun dubiu, cel în care m-am îndrăgostit de Amelia. Clasele mixte erau o noutate pe atunci. Erau concepute în așa fel încât „copiii [...] să fie educați în spiritul prieteniei și respectului reciproc”. Fiecare bancă avea două locuri, dar nu erai liber să-ți alegi singur colegul sau colega. Învățătoarea era cea care decidea. Învățătoarea noastră era foarte drăguță, cu o privire blândă și încurajatoare, dar avea idei fixe. În prima zi de școală, m-a așezat în spatele clasei, alături de o fetiță mărunțică și pistriuită, pe nume Maia. Era bună la suflet și-mi împrumuta, dacă aveam nevoie, radiera sau rigla ei. Ne înțelegeam bine, dar – cum să spun? – nimic mai mult! Amelia, în schimb, era cu totul altceva! O remarcasem din prima zi, datorită părului ei lung și cârlionțat. Din păcate, primise un loc în primul rând, lângă un băiat brunet pe nume Bogdan, cât se poate de antipatic. O zi sau două, am observat-o pe Amelia în tăcere. Cel mai mult îmi plăcea când sosea dimineața cu o beretă bleumarin

care dădea părului ei o strălucire aparte. Și-o scotea scuturându-și capul cu o mișcare foarte elegantă, care mă încânta. În a treia sau a patra zi, în timpul recreației (când aveam voie să ieșim în părculețul din spatele școlii ca să ne dezmoțim picioarele și să ne mâncăm gustarea), profitând de o clipă când antipaticul Bogdan nu era acolo, m-am apropiat de ea, întrebând-o dacă nu vrea să facă doi pași cu mine în grădină. A fost de acord, și așa a început povestea noastră. Din acea zi, am luat obiceiul să ieșim împreună în „recreația mare”, mâncând și povestindu-ne unul altuia tot soiul de întâmplări. Îi descriam cartierul meu, strada cu tei îmbătători, Aleea Trandafirilor, pe care visam ca într-o bună zi să ne plimbăm împreună. Odată n-am auzit clopoțelul și ne-am întors în clasă cu mare întârziere. Învățătoarea ne-a dojenit. Dar curând „recreația mare” nu ne-a mai fost de ajuns (sau nu-mi mai era de ajuns mie, fiindcă, la drept vorbind, n-am fost niciodată foarte sigur de amploarea sentimentelor Ameliei față de mine!). Nu voiam decât să-mi împart pupitrul cu ea. I-am mărturisit ideea mea, și mi s-a părut puțin stânjenită: mama ei și mama lui Bogdan erau bune prietene, și ar fi fost imposibil. Doar dacă... doar dacă învățătoarea ar fi decis altfel.

În aceeași zi, după ore, m-am apropiat de învățătoare și am întrebat-o dacă puteam să-i vorbesc o clipă.

— Sigur! a răspuns ea.

— N-aș putea, am întrebat-o eu, să mă mut lângă Amelia, iar Bogdan să vină în locul meu lângă Maia?

Învățătoarea m-a privit lung, a zâmbit puțin și mi-a răspuns:

— În principiu, s-ar putea, numai că văd aici două neajunsuri. Primul e scrisul tău, care lasă mult de dorit. De exemplu, nu reușești să faci corect litera S, în ciuda tuturor eforturilor și sfaturilor mele. Or, Amelia are un scris foarte frumos, S-urile ei sunt perfecte, și tare mă tem să n-o perturb dacă ați sta împreună. A doua problemă sunt cursurile de vioară, care, din informațiile mele, lasă și ele de dorit. [...].

— Promit, m-am grăbit eu să răspund, promit că dacă o să stau lângă Amelia o să fiu influențat în modul cel mai pozitiv, da, *cel mai pozitiv*, de scrisul ei frumos, că S-urile mele vor fi din ce în ce mai reușite, iar exercițiile mele la vioară, din ce în ce mai mulțumitoare.

— Să facem un târg, a spus învățătoarea. Să mai vorbim peste o lună, când o să termini de învățat toate literele alfabetului. Dar te avertizez de pe acum că diferența dintre U și V este uneori greu de învățat și că litera Z nu e nici ea simplă. Ocupă-te ceva mai mult de vioară și, dacă totul merge bine, la sfârșitul trimestrului o să analizăm din nou cererea ta.

Au urmat niște luni grele. Literele S, U, V, Z au fost un calvar, și ce m-a rănit mai mult a fost faptul că Amelia, care la început părea gata să mă ajute, s-a plictisit repede.

Victor Ieronim Stoichiță, *Despărțirea de București*

A.

1. Notează două discipline școlare pe care le are Decebal în orar.

2 puncte

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

Ziua în care Gena vrea să îi verifice temele lui Decebal este:

- a) luni.
- b) vineri.
- c) sâmbătă.
- d) duminică.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

Maia se dovedește o bună colegă de bancă pentru că:

- a) îi împrumută colegului guma și rigla.
- b) îl ajută pe băiat să învețe alfabetul.
- c) îl antipatizează și ea pe Bogdan.
- d) împarte cu el gustarea, în pauză.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

Când vine în vizită domnul Dinu, Gena:

- a) îi spune că Miza nu e acasă.
- b) îl trimite pe Decebal în oraș.
- c) își aranjează emoționată ținuta.
- d) se preface că este ocupată.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili corectitudinea sau incorectitudinea acestuia, bazându-te pe informațiile din cele două texte. **6 puncte**

Enunțul	Corect	Incorect
Decebal susține că și-a uitat caietul de matematică la școală.		
Dinu recunoaște că a venit în vizită special pentru Miza.		
Decebal și Gena se contrazic în ceea ce privește momentul plecării lui Traian.		
Învățătoarea îi promite băiatului că îi va reanaliza cererea la sfârșitul trimestrului.		
Amelia scrie frumos, dar nu cântă foarte bine la vioară.		
Perioada învățării ultimelor litere din alfabet i se pare băiatului foarte grea.		

6. Menționează, în câte un enunț, tiparul textual identificat în fiecare dintre fragmentele de mai jos. **6 puncte**

a) „GENA: Le-ai scris?

DECEBAL: Da.

GENA: Ia dă caietul înapoi, să vedem...”

b) — Sigur! a răspuns ea.

— N-aș putea, am întrebat-o eu, să mă mut lângă Amelia, iar Bogdan să vină în locul meu lângă Maia?

7. Prezintă, în cel puțin 30 de cuvinte, o legătură care se poate stabili, la nivelul conținutului, între cele două texte-suport. **6 puncte**

6 puncte

6 puncte

A.

1. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

În secvența „O zi sau două, am observat-o pe Amelia în tăcere. Cel mai mult îmi plăcea când sosea dimineața” conțin diftong:

- a) trei cuvinte.
- b) patru cuvinte.
- c) cinci cuvinte.
- d) șase cuvinte.

Răspunsul corect: .

2 puncte

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

Fac parte din câmpul lexical specific școlii toate cuvintele din seria:

- a) „alfabet”, „cartier”, „pistru”.
- b) „caiet”, „pupitru”, „radieră”.
- c) „canapea”, „litere”, „trimestru”.
- d) „vizită”, „riglă”, „recreație”.

Răspunsul corect: .

2 puncte

3. Alcătuieste câte un enunț cu omonimele cuvintelor subliniate din enunțurile: „Minte! A spus că nici nu vine la masă”.

4 puncte

4. Precizează gradele de comparație ale adjectivelor propriu-zise din enunțurile: „Dar episodul cel mai important a fost fără niciun dubiu, cel în care m-am îndrăgostit de Amelia” și „Învățătoarea noastră era foarte drăguță.”

6 puncte

5. Menționează modalitățile prin care se realizează coordonarea în următoarea frază: „Învățătoarea m-a privit lung, a zâmbit puțin și mi-a răspuns.”. **6 puncte**

6. Alcătuieste un enunț imperativ în care substantivul propriu „Bogdan” să aibă funcția sintactică de complement indirect (1) și un enunț asertiv, în care adverbul „ieri” să aibă funcție sintactică de atribut (2). **6 puncte**

(1)

(2)

7. Completează spațiile libere din textul de mai jos, reprezentând mesajul colegului de bancă, cu forma corectă a cuvintelor scrise între paranteze. **6 puncte**

În _____ (adjectiv pronominal demonstrativ de depărtare) zi, le-am arătat colegilor niște pași _____ (*simplicu*) de rezolvare a problemelor și sunt sigur că fiecare dintre ei _____ (*a progresa*, indicativ, viitor). I-am explicat ecuațiile și _____ (*soră*) mele, _____ (care) cunoștințe de matematică nu sunt grozave.

SUBIECTUL AL II-LEA

(20 de puncte)

Scrive un text narativ, de minimum 150 de cuvinte, în care să prezinți o întâmplare petrecută la școală și în care să inserezi o secvență descriptivă și una dialogată.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- conținutul compunerii – 12 puncte
- redactarea compunerii – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudine gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; respectarea normelor de ortografie – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitate – 1 punct).

Notă! Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

